

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Bujor Alexandr, împotriva sentinței Judecătorei Soroca, sediul central din 27 noiembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui

*Bujor Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de judecare:

prima instanță: 30.05.2018 – 27.11.2018

instanța de apel: 20.12.2018 – 20.03.2019

instanța de recurs ordinar: 14.05.2019 – 13.11.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul central din 27 noiembrie 2018, *cauza fiind examinată în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală*, Bujor Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 1 an cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei urmând a fi calculat din momentul pronunțării sentinței - 27.11.2018, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în stare de arest preventiv, începând cu momentul reținerii - 10.11.2018.

Măsura de reprimare - arestul preventiv, în privința lui Bujor Alexandr a fost menținută până ce sentința va deveni definitivă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la Bujor Alexandr în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 25 lei pentru bunuri de birotică.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Bujor Alexandr, în noaptea spre *XXXXX*, în perioada de timp cuprinsă între orele *XXXXX*, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor materiale ale altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, intenționat, a pătruns în saraiul din gospodăria cet. Iazinschi Valentin, situat în *XXXXX*, de unde pe ascuns a sustras și însușit o pereche de pantofi pentru bărbați de piele în preț de 1400 lei, și un ferestrău mecanic de model „Goodluck” în preț 1600 lei, astfel cauzând părții vătămate o pagubă materială în proporții considerabile în sumă totală de 3000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Bujor Alexandr prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

3.1. În motivarea cererii de apel, inculpatul a menționat că:

- a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, solicită stabilirea unei pedepse mai blânde neprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

A fost dispusă calcularea termenului de pedeapsă în privința lui Bujor Alexandr din 20.03.2019, cu includerea duratei deținerii lui în stare de arest preventiv de la 10.11.2018 până la 20.03.2019.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bujor Alexandr și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Din materialele cauzei instanța de apel a concluzionat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei săvârșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Bujor

Alexandr, care s-a căit sincer cele comise, că anterior a fost condamnat de mai multe ori inclusiv pentru comiterea infracțiunii similare la pedeapsa cu închisoare, dar nu a stat pe calea corijării.

Instanța de apel a notat că în prezența circumstanțelor atenuante invocate de apelant, aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, reprezintă o pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii comiterii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că pedeapsa stabilită inculpatului se încadrează în limitele prevăzute de lege și că nu este oportună aplicarea în privința inculpatului Bujor Alexandr a unei pedepse neprivative de libertate, constatându-se că corectarea inculpatului fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea nu va atinge scopul pedepsei penale.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la 10 aprilie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Bujor Alexandr, la 19 aprilie 2019, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Bujor Alexandr săi fie aplicată o pedeapsă neprivativă de liberate.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Polivenco Victor a menționat că:

- instanța de apel a individualizat greșit pedeapsa aplicată lui Bujor Alexandr în raport cu circumstanțele pricinii precum ținând cont de examinarea cauzei penale în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și faptul comiterii infracțiunii fiind în minorat;

- instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele de fapt expuse și în special faptul reparării parțial a prejudiciului solicitat de partea vătămată și faptul recunoașterii vinovăției ce urmau să fie luate în calcul la respingerea solicitării apărării și a inculpatului prin menținerea sentinței instanței de fond în latura penală.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs, potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din recurs rezultă că recurentul invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești prevederile pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii.

Lecturând textul recursului Colegiul penal atestă că, autorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, dar critică hotărârile judecătorești în latura penală, nefiind de acord termenul de pedeapsă stabilit și cu modul de executare a acesteia exprimându-și dezacordul cu soluția instanțelor de fond la acest capitol.

Analizând solicitarea apărării referitor la stabilirea unei pedepse minime și aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a argumentat complet și riguros soluția la acest capitol și-a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că în privința inculpatului, care a recunoscut vina și a solicitat examinarea în procedură simplificată, urmează a fi stabilită pedeapsa închisorii, pedeapsă ce va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Prin urmare Colegiul penal a stabilit că instanțele de fond la stabilirea pedepsei au ținut cont și s-au condus de principiile generale de aplicare a pedepsei conform art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei săvârșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Bujor Alexandr, care deși își

exprimă regretul pentru cele comise, din materialele cauzei a fost stabilit că acesta anterior a fost condamnat de mai multe ori inclusiv pentru comiterea infracțiunii similare la pedeapsa cu închisoare, dar nu a stat pe calea corijării, or, executând pedepsele anterioare inculpatul Bujor Alexandr nu a întrerupt activitățile ilegale dar a continuat să comită infracțiuni, chestiune din care se concluzionează că aplicarea altei pedepse decât închisoare, reprezintă o pedeapsă inefectivă, inechitabilă și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii comiterii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La caz, analizând pedeapsa de sub formă de închisoare pe termen de 1 an, aplicată inculpatului Bujor Alexandr, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, și prin urmare instanțele de fond nu comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul părții apărării cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârilor atacate.

Dezacordul părții cu soluția instanței nu poate constitui temei de casare întrucât instanțele de fond au emis hotărâri în strictă conformitate și în limitele prevederilor legale relevante, hotărâri ce sunt motivate, regăsindu-se abordarea argumentelor apelantului cu oferirea aprecierilor corespunzătoare.

Cu referire la echitatea pedepsei aplicate, Colegiul penal ține să menționeze că apărarea în argumentarea solicitării sale privind necesitatea stabilirii unei pedepse mai blânde non privative de libertate pune accentul doar pe recunoașterea vinovăției și examinarea în procedură simplificată a cauzei, însă a omis faptul că la stabilirea pedepsei instanțele sunt obligate să ia în considerație și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia și urmările survenite, condamnările anterioare. Așadar, instanța de recurs consideră că, instanța de apel întemeiată a conchis că împrejurările prezentei cauze

penale, îndeosebi cele reținute ce vizează personalitatea inculpatului nu pot justifica aplicarea altei pedepse mai blânde.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs atestă că instanțele de fond la soluționarea stabilirii și individualizării pedepsei au dat deplină eficiență prevederilor normelor de drept care reglementează acest aspect.

Totodată, Colegiul penal apreciază că pedeapsa aplicată răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limita prevăzută la sancțiunea normei penale în baza căreia Bujor Alexandr a fost condamnat.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Bujor Alexandr XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 decembrie 2019.

Președinte	/semnătură/	Timofti Vladimir
Judecători	/semnătură/	Boico Victor
	/semnătură/	Toma Nadejda